

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

in Caluariam crucifigendus educitur. Articul. XLVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

VI
21

quam crucem illi imposuerunt, quam nemo alius, praesertim Iudaeorum tangere voluit, ut maledictam. Fecerunt autem & hoc ad infamandum Dominum procurantibus Iudaeis, ut duo latrones simul cum Christo educerentur interficiendi, ut ipse quasi eorum socius crederetur fuisse in scelere, quibus iustus est in eductioe. Denique ut latronibus sceleratior aestimaretur, imposuerunt Domino suam portare crucem, & non latronibus ac si cum latronibus Domino mors non sufficeret infligenda, scilicet baiulatione crucis singulari, singularis culpa in eo puniretur. Habemus hoc loco exemplum admirandae & stupendae patientiae. Quid restat nobis, nisi ut sequamur illum, patiamurque cum illo. Sequamur illum per imitationem virtuosae conversionis, sicut monet Ioannes in Epistola: Qui dicit se Christi esse debet sicut ille ambulavit & ipse ambulare. Patiamur etiam cum illo quicquid ipse super nos vel malitia hominum, vel diaboli procurante, vel aliter qualitercunque venire permiserit, patienter ferentes. Omnia non secus, quam de manu eius suscipiamus, ad omne beneplacitum eius semper resignati. Ad hanc crucem inuitat nos Dominus dicens: *Quicumque vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam & sequatur me.* Haec autem crux secundum Augustinum, quam post Christum ferre debemus, non lignum patibuli est, sed vitae iuxta virtutisque propositum. Tota igitur vita hominis Christiani, si secundum Euangelium viuat, crux est atque martyrium, quia consistit vel in sui afflictione & mortificatione, vel in alienorum malorum & iniuriarum persecutione. Vnde & Apostolus: *Quicumque volumus, inquit, participare in Christo, persecutionem patientur.* Et S. Gregorius, ferre contumelias, odientem se diligere, Martyrium (hoc est crux) est in occulta cogitatione. Religiosi tamen singulariter crucem professionis suae ieiunia, abstinentias, vigiliis, disciplinas, paupertatem, obedientiam, castitatem, &c. deuote & hilariter portare debent, non in angaria, id est, coacti & metu poenae, sicut Simon portauit post Iesum, viam sequitur.

Latrones duo cur cum Christo educi sunt.

Ioan. 8. Ioan. 2. Christum crucem suam ferentem vti sequi debemus.

Luc. 9.

Augustin.

Vita tota Christiani hominis vti sit quadam conuicta crux. 1. Tim. 3. Gregorius.

Crucem quam religiosi portare debent.

IESVS IN CALVARIAM CRUCIFIGENDUS EDUCITUR. Articulus XLVII

ET baiulans sibi crucem, exiit in eum, qui dicitur Caluarie locus: Hebraice Golgatha. Cum igitur dorsum suum sauciatum dulcissimus Iesus cruci supposuisset, qui praeter labore, fatigatione & virium exhaustionem ex precedentibus passionibus & poenis etiam liber ire vix poterat, curuus & depressus sub cruce incedebat. Nam trabs crucis humeris imposita, inaequalis aut nodosa (quia non curauerant eam dolare vel curiosè parare propter festinationem) propter incessum Christi tractum impulsam, &c. hinc inde agitata (quia posterior eius pars in terra trahebatur ad minus aliquanto tempore) vulnera pristina quae in flagellatione sustinuerat multa, inter scapulas in vnum vulnus conuassauit. O quantum dolorem Dominus Iesus sustinuit in isto itinere. Saepè in poenis & laboribus multis ambulauit, sed tale iter nunquam fecit. Vnde & deficientibus viribus, vlcèrius incedere non valebat. Nihilominus impij canes percutiebant eum malleis, trahebant funibus ac cathena (sicut à quibusdam scribitur, quam imposuerunt collo) trudebant hinc inde, & ad procedendum festinanter urgebant. Credendum est inter has

Ioan. 19.

Crucis baiulatio quam fecit Christus dolorosissima.

erumnas

Corruisse
Christum sub
Cruce sa-
gius.

erum nas sapius sub cruce corruisse, quia vestis longa erat, & manibus crucem tenebat. Calcando igitur vestem, & ipsius trahentibus, hinc inde impellentibus, iuuare se non poterat: sed in faciem cadebat (vt aliqui scribunt) ex naribus & ore cruenta id est, sanguinem emittens. Impijissimi tamen canes nullam faciebant misericordiam, nulla compassione mouebantur, sed quicquid excogitare poterant, iniuriosum, faciebant. *Excutes autem, cum ducerent illum, inueniunt, & apprehenderunt hominem quendam Cyrenensem, nomine Simonem venientem de villa patrem Alexandri & Rufi. Hunc angariauerunt, vt tolleret crucem eius. Et imposuerunt illi crucem portare post Iesum.* Hoc non compassionis affectu sed crudelitatis animo faciebant, sitientes mortem & sanguinem eius, vt citius ad interfectionis peruenirent locum. *Sequebatur autem illum turba multa populi & mulierum, quae plangebant, & lamentabantur eum.* Omnes enim finem eius videre cupiebant, eo quod fama eius per vniuersam terram exierat: & propterea haec ignominia magis cor Iesu penetrabat. Sponte tamen haec omnia elegit. Varij autem affectus erant & studia eum sequentium. Alij ridebant, alij gaudebant, alij deridebant, alij improperebant & conuiciabantur. Alij lapides & lutum in eum proieciabant. Alij autem occulte amici, occulte dolebant: sed propter Iudaeorum metum non se manifestare audebant. Mulieres tamen, quae se continere minus poterant deuote plangebant & flebant. Inter quas nulli dubium, erat mater sua moestissima. O quid cogitare aut dicere poterat, videns Filium suum derelictum, adeo afflictum, vt vix agnoscere posset. Ipsa sola perfecte nouit, & pensauit laborem & dolorem eius: & Dominus Iesus etiam contra nouit dolorem & moestitiam matris. Vnde *ad omnes simul* (inter passiones suas *conuersus ait. Nolite filia Hierusalem flere super me, id est, super mortem meam, sed super vos ipsas flere, & super filios vestros, hoc est, super peccata vestra, quae mihi occasio sunt patiendo. Quoniam ecce dies venient in quibus dicent: Beata steriles & ventres, qui non genuerunt, & vbera quae non lactauerunt, hoc praedixit de obditione & destructione Hierusalem in ultionem mortis Christi, tempore Titi & Vespasiani quando tanta fames fuit in ciuitate, vt matres proprios filios comederent. Et hoc complebitur magis ante diem extremum. Tunc incipient dicere montibus, cadite super nos, & collibus, cooperite nos. Quia si in viridi ligno, id est, in me, haec faciunt, in arido, id est, in peccatoribus, quid fiet: hoc est, si ego qui arbor sum sancta & lignum fructiferum, tanta patior, quanta patientur peccatores, qui ligna sunt arida, & ad nihil apta, nisi ad comburendum?*

Studia sequentium
Christum
portantem suam
Cruce[m] fuisse
diuersa.

Mariam sequentem
Christum baiulantem
cruce[m] suam.

Qualis virtutum nobis
hic Christus praestiterit
exemplar.

In omni molestia quid
vobis agendum sit.

Ecce charissimi fratres, praestitit nobis hic pijsissimus Dominus maximum exemplum obedientiae, mansuetudinis & patientiae. Videtis quomodo non solum Patri obediens fuit vsque ad mortem, sed etiam tortoribus crudelissimis, immitibus canibus obediuit, permittens se duci & reduci de iudice ad iudicem, de loco ad locum, de poena ad poenam, de passione ad passionem, nunquam renitens, nunquam contradicens, cum tamen vno nutu potuisset terram mandare, vt omnes simul in momento suos absorberet infimos inimicos. In omni ergo molestia, in omni grauamine, in omni tentatione sumus memores, quid pro nobis Deus noster sustinuit, & dulcorabitur omne, quod alias esset molestum.